

דַּטְעָמִי, וְאִינּוֹן טְעָמִי כְּמִתְגַּלְסוֹסִיא, לְמִהַךְ בְּאוֹרַח
 מִיִּשְׂרָאֵל, לְיִמִּינָא, וְלִשְׂמָאלָא, לְכָל רְעוּתָא דַּטְעָמִי
 אֲזִילִי, וּפְסָקִי, וְתָבִי, וּמְרַהֲטִי, אֲזִילִי בְּגַאֲוָתָא,
 וּבְשַׁפְּלִי, וְלִית רְשׁוֹ לְכָל אֲתוּוֹן לְמִהַךְ לְסִטְרָא דָּא
 וְלְסִטְרָא דָּא, בַּר בְּרִשׁוֹ, כְּמָה דַּטְעָמִי מְדַבְּרִי לוֹן.
 וּמְלָה בְּגִינְהוֹן אֲשַׁתְּמַע, בְּגִין לְמִהַךְ בְּאוֹרַח מִיִּשְׂרָאֵל.

וְעַל דָּא, אֲתוּוֹן בְּלָהוּ אֲתִיין לְמִיַּהַךְ בְּרִזָּא דְהֵי
 תְּרִין. בְּנִקּוּדֵי וְטְעָמִי בְּחֲדָא. וְרִזָּא דָּא, (משלי
 כה יא) תְּפוּחֵי זָהָב בְּמִשְׁכִּיּוֹת כָּסֶף דְּבַר דְּבַר עַל
 אֲפָנִיו. תְּפוּחֵי זָהָב, אִינּוֹן טְעָמִי וְתַנּוּעִי. בְּמִשְׁכִּיּוֹת
 כָּסֶף, אֵלִין נִקּוּדֵי. דְּבַר דְּבַר עַל אֲפָנִיו, דְּהָא לִית
 מְלָה כְּדָקָא יָאוּת, לְבַר בְּתִרִין אֵלִין. וּבְגִין כֶּךָ,
 תּוֹרֵי זָהָב גַּעֲשִׂה לָךְ.

לשון הקודש

וְעַל כֵּן, כָּל הָאוֹתִיּוֹת בְּאוֹת לְלֶכֶת בְּסוּד
 שְׁנֵי אֱלֹהִים, עִם נִקְדוּת וְטְעָמִים יַחַד. וְזֶה
 סוּד תְּפוּחֵי זָהָב בְּמִשְׁכִּיּוֹת כָּסֶף דְּבַר
 דְּבַר עַל אֲפָנִיו. תְּפוּחֵי זָהָב – הֵם טְעָמִים
 וְתַנּוּעוֹת. בְּמִשְׁכִּיּוֹת כָּסֶף – אֵלוּ הַנִּקְדוּת.
 דְּבַר דְּבַר עַל אֲפָנִיו, שְׁהֲרִי אִין דְּבוּר
 כְּרִאוּי, פְּרַט בְּשְׁנֵי אֱלֹהִים, וּמְשׁוּם כֶּךָ תּוֹרֵי
 זָהָב גַּעֲשִׂה לָךְ.

הַתַּנּוּעוֹת וְהַטְעָמִים, וְהַטְעָמִים הֵם כְּמוֹ
 מִתְגַּלְסוֹס לְסוּם לְלֶכֶת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, לְיִמִּין
 וְלִשְׂמָאל, לְכָל רְצוֹן שְׁהוֹלְכִים הַטְעָמִים,
 וּפּוֹסְקִים וְשָׁבִים, וְרָצִים וְהוֹלְכִים בְּגַאֲוָה
 וּבְשַׁפְּלוּת, וְאִין רְשׁוֹת לְכָל הָאוֹתִיּוֹת
 לְלֶכֶת לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה, רַק בְּרִשׁוֹת, כְּמוֹ
 שְׁהַטְעָמִים מְגַהֲיָגִים אוֹתָם, וְהַדְּבַר נִשְׁמַע
 בְּשִׁבְלָם, כְּדִי לְלֶכֶת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל.

כְּתִיב (בראשית א כו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם
 בְּצַלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ וַיְרִדוּ וּגּו'. הַאִי קָרָא
 אֶתְעָרוּ בִּיהַ חֲבֵרָיָא, וְדַאי קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אָמַר
 דָּא, לְמִשְׁרִיין עֵילָאִין, וְאַתִּייעֵט פְּהוּ לְמִבְרֵי אָדָם
 כְּמִלְכָּא גו חִילוּי.

אָבֵל אֵית לְאַסְתַּכְּלָא, אִי בְּרִזָּא דְלַעִילָא הָוָה,
 דְּהַאִי אֱלֹהִים אִיהוּ אֱלֹהִים חַיִּים, רָזָא
 דְּעֵלְמָא עֵילָאֵה. וְאִי אִיהוּ אֱלֹהִים רָזָא דְּעֵלְמָא
 תַּתָּאֵה. אִיךְ אֶתְתַּקֵּן נַעֲשֵׂה לְהַאִי סְטָרָא
 וְלְהַאִי סְטָרָא.

אָלָא וְדַאי, כּוּלָּא אִיהוּ כְּגוּוּנָא חָדָא, וּבְרִזָּא חָדָא.
 אָדָם כְּלִיל בְּכַל סְטָרִין, רָזָא דִּילִיָּהּ אִיהוּ
 כְּכּוּלָּא, וּמְרִזָּא דְּאֱלֹהִים אֶשְׁתַּכַּח אָדָם. וְלָא
 אֶשְׁתַּכַּח מְרִזָּא דְּשָׂאֵר שְׂמָחֵן. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (שם

לשון הקודש

הסוד של העולם העליון. ואם הוא
 אֱלֹהִים סוּד הָעוֹלָם הַתַּתְּחֹתַיִן, אִיךְ הַתַּתְּקוֹן
 נַעֲשֵׂה לְצַד זֶה וְלְצַד זֶה?

אָלָא וְדַאי, הַכּוּל כְּמוֹ אַחַד, וּבְסוּד שֶׁל
 אַחַד. אָדָם כְּלוּל בְּכָל הַצְּדִידִים, הַסּוּד
 שֶׁלוֹ הוּא בְּכָל, וּמִסּוּד שֶׁל אֱלֹהִים נִמְצָא
 אָדָם, וְלָא נִמְצָא מִהַסּוּד שֶׁל שְׂאֵר
 הַשָּׁמַיִם. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (בראשית א) וַיְבָרָא

כְּתוּב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה
 אָדָם בְּצַלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ וַיְרִדוּ וּגּו'. הַפְּסוּק
 הַזֶּה הַעִירוּ בּוֹ הַחֲבֵרִים, וְדַאי שֶׁהַקּוּדֵשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אָמַר אֶת זֶה לְמַחְנֹת
 הָעֲלִיּוֹנִים, וְהַתִּיעֵץ בָּהֶם לְבָרָא אָדָם כְּמוֹ
 מֶלֶךְ בְּתוֹךְ עַבְדָּוָתוֹ.

אָבֵל יֵשׁ לְהַסְתַּכַּל, אִם בְּסוּד שֶׁלְמַעְלָה
 הִיָּה, שֶׁאֱלֹהִים הַזֶּה הוּא אֱלֹהִים חַיִּים,

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים.
בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים, תֵּרִין צַלְמִין אִמְאֵי אֵינִין. אֵלֵא חַד
לְדַבְרָא, וְחַד לְנוֹקְבָא.

תֵּרִין אֱלֹהִים הָבֵא, חַד דְּכַר, וְחַד נוֹקְבָא. בְּצַלְמוֹ,
דְּכַר. בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים, נוֹקְבָא. וְעַל דָּא וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, דָּא עַלְמָא עֵילָאָה.
בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים, דָּא עַלְמָא תַתָּאָה. וְרִזָּא דָּא נַעֲשָׂה,
כִּלְלָא חַדָּא. כִּדְקָא אִמְרִין.

בְּשַׁעֲתָא דְאִתְבְּרִי אָדָם, אֲתוּוֹן כְּלֵהוּ אֲתַבְּרִיאֵו,
אֲתַגְּלִימוּ, וְאִצְטִיִּירוּ. בְּשַׁעֲתָא דְאִתְנַשִּׁיב
בֵּיהּ רוּחָא, נִפְקוּ נְקוּדֵי וְאִתְיִשְׁבּוּ בְּאֲתוּוֹן. בְּשַׁעֲתָא
דְאִתְתַּקֵּן בְּסוּכְלֵתָנּוּ וּבְמַדְעָא, נִפְקוּ תְנוּעֵי דְטַעֲמֵי
וְאִתְיִשְׁבּוּ עַל נְקוּדֵי וְאֲתוּוֹן. וְכָל תִּיקוּנָא דְרִזָּא
דְאָדָם חֲכִי אִיהוּ, בְּכָל סְטֵרִין דְעַלְמָא. כִּדְרִזָּא

לשון הקודש

אחד, כמו שאמרנו.
בשעה שנברא אדם, כל האותיות
נבראו, נגלמו והצטיירו. בשעה שננשבה
בו הרוח, יצאו הנקודות והתיישבו
באותיות. בשעה שהתתקן בהשכל
ומדע, יצאו התנועות של הטעמים
והתיישבו על הנקודות והאותיות. וכל
התקון של סוד של אדם כך הוא בכל

אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים.
בצלמו בצלם - למה הם שני צלמים?
אלא אחד לזכר ואחד לנקבה.
שני אלהים כאן, אחד זכר ואחד נקבה.
בצלמו - זכר. בצלם אלהים - נקבה.
ועל זה, ויברא אלהים את האדם בצלמו
- זה העולם העליון. בצלם אלהים - זה
העולם התחתון. וזה סוד של נעשה, כלל

דְּאָדָם, אֶת־יִשָּׁב כּוֹלָא כְּמָא דְאֶתְמָר. וְלִית אָדָם,
בַּר בְּכַל חַיִּי תִיקוּנִין.

אָמַר לִיה אֲלִיהוּ, ר' אַפְתַּח פּוּמְדָ, וַיִּנְתְּרֵן מִיְלָדָ.
דְּרִשׁוּ דְלַעֲיִלָא אֶתְמָסַר בִּידְדָ. פְּתַח וְאָמַר,
(בראשית א א) בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. הַאי קְרָא אוּקְיָמְנָא
לִיה כְּכַמְהָ דּוּכְתִי. אָבַל תָּא חַיִּי, עַל רָזָא דְעִיקְרָא
דָּא (דף ט"ו ע"א) בְּדָקָא אַמְרֵן, דְּהָא אִי יִיתוּן כָּל גְּבִיאֵי
מְהִימְנֵי דְעַלְמָא, וַיִּסְתַּלְקוּן בְּגִבּוּאֶתְהוֹן בְּסְלִיקוּ
דְּגִבּוּאָה דְּמִשָּׁה, לָא יְכַלִּין לְחַדְתָּא אֲפִילוּ חְדָא
נְקוּדָה דְּאוּרִייתָא.

מַאי טַעמָא, בְּגִין דְּאֶתְוֹן כּוֹלְהוּ לָא נְפָקוּ אֶלָא
מִגּוּ נְקוּדָה זְעִירָא, וְאֶתְוֹן אֵינוּן כְּלָלָא
דְּאוּרִייתָא. וְהָא לִית לְכָל אֶתְוֹן רִשׁוּ לְנִטְלָא לְהַאי
סְטָרָא וְלְהַאי סְטָרָא, בַּר בְּנְקוּדָי.

לשון הקודש

כָּל הַגְּבִיאִים הַנֶּאֱמָנִים שֶׁל הָעוֹלָם,
וַיִּתְעַלּוּ בְּגִבּוּאָתָם בְּעֵלִית הַגִּבּוּאָה שֶׁל
מִשָּׁה, לֹא יְכוּלִים לְחַדֵּשׁ אֲפִילוּ נְקוּדָה
אַחַת שֶׁל הַתּוֹרָה.

מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁכָּל הָאוֹתִיּוֹת לֹא
יֵצְאוּ אֶלָּא מִתּוֹךְ נְקוּדַת קַמְנָה, וְהָאוֹתִיּוֹת
הֵן הַכָּלֵל שֶׁל הַתּוֹרָה. וְהֵרִי אֵין רִשׁוּת
לְכָל הָאוֹתִיּוֹת לְנִסְעַ לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה, רַק
עִם נְקוּדָת.

צַדֵּי הָעוֹלָם. בְּסוּד שֶׁל אָדָם הַכֹּל
הַתִּישָׁב, כְּמוֹ שְׁנַתְבְּאָר. וְאֵין אָדָם, רַק
בְּכָל הַתְּקוּנִים הַלְלוּ.

אָמַר לוֹ אֲלִיהוּ, רַבִּי, פְּתַח פִּיד וַיֵּאִירוּ
דְּבְרִידָ, שֶׁהֲרִשׁוּת שְׁלַמְעֵלָה נִמְסְרָה
בִּידְדָ. פְּתַח וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא
אֱלֹהִים. הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֶרְנוּהוּ בְּכַמְהָ
מְקוּמוֹת. אָבַל בַּא וְרָאָה, עַל הַסּוּד שֶׁל
הָעֵקֶר הַזֶּה כְּמוֹ שְׁאֶמְרֵנוּ, שֶׁהֲרִי אִם יִבְאוּ

אֶתְוֹן כּוֹלְהוּ, כְּנוֹפֵא בְּלֹא נִפְשָׁא. כִּד אֶתְוִין
 נְקוּדֵי, הָא גּוֹפֵא אֶתְקִימִים בְּקִיּוּמִיהוּ,
 וְכִדִּין (שם ב ז) וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה כְּתִיב. וְכִלְהוּ
 מִרְזָא דְחַד נְקוּדָה נְפִקִי.

בְּשַׁעְתָּא דְאֶתְוֹן נְפִקוּ מִגּוֹ עֲלֵמָא דְאֶתִי,
 כּוֹלְהוּ אֲנִלִּימוּ בְּרִזָּא דְאָדָם, וְהוּוּ
 גּוֹפֵא בְּלֹא נִפְשָׁא.

עַד דְאֶתְעַר הָאִי נְקוּדָה עִילָאָה, וְעָאֵל בְּטַמִּירוּ גּוֹ
 עֲלֵמָא דְאֶתִי. וְנִפְקוּ נְקוּדֵי כּוֹלְהוּ, מִגּוֹ הָאִי
 נְקוּדָה, לְקִיּוּמָא אֶתְוֹן עַל קִיּוּמִייהוּ. וְדָא אִיהוּ
 בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, רֵאשִׁית דָּא נְקוּדָה עִילָאָה,
 דְבָה בְּרָא אֱלֹהִים, וְאֶתְקִין כֹּל נְקוּדֵי תִיקוּנֵי
 דְאֶתְוֹן, דְאֵינֹן רְזָא דְשָׁמַיִם וְאָרֶץ. וְאִי לָא הָאִי
 רֵאשִׁית, רְזָא דְנְקוּדָה עִילָאָה, לָא אֶתְנַקִּידוּ אֶתְוֹן,
 וְלֹא תְהוּ בְּחַו קִיּוּמָא.

לשון הקודש

כָּל הָאוֹתוּתוֹת כְּנוֹפֵא בְּלִי נִפְשָׁא בְּשַׁבְּאוֹת
 הַנְּקוּדוֹת, הָרִי הַגּוֹפֵא מִתְקִימִים בְּקִיּוּמוֹ, וְאִזוּ
 (א שם) וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה כְּתוּב. וְכִלְזֵן
 יוֹצְאוֹת מִסוּד שֶׁל נְקֻדָּה אַחַת.
 בְּשַׁעְתָּא שֶׁהָאוֹתוּתוֹת יוֹצְאוֹ מִן הָעוֹלָם
 הַבָּא, כְּלָם הַתְּנַלְמוּ בְּסוּד שֶׁל אָדָם, וְהִיוּ
 גּוֹפֵא בְּלִי נִפְשָׁא.
 עַד שֶׁהִתְעוֹרְרָה הַנְּקֻדָּה הָעֲלִיזָנָה הוּוּ,

וְנִכְנְסָה בְּפִתְרָא לְתוֹךְ הָעוֹלָם הַבָּא. וְכִל
 הַנְּקֻדוֹת יוֹצְאוֹ מִתּוֹךְ הַנְּקֻדָּה הַזֶּה, לְקִיּוּמִים
 אֶת הָאוֹתוּתוֹת עַל קִיּוּמָן. וְזֵהוּ בְּרֵאשִׁית
 בְּרָא אֱלֹהִים. רֵאשִׁית זֶה הַנְּקֻדָּה הָעֲלִיזָנָה,
 שֶׁבָּהּ בְּרָא אֱלֹהִים, וְהִתְקִין אֶת כֹּל
 הַנְּקֻדוֹת, תְּקוּנֵי הָאוֹתוּתוֹת, שֶׁהֵם סוּד שֶׁל
 שָׁמַיִם וְאָרֶץ. וְאִם לֹא הָרֵאשִׁית הַזֶּה, סוּד
 הַנְּקֻדָּה הָעֲלִיזָנָה, לֹא הִתְנַקְּדוּ הָאוֹתוּתוֹת,

דְּבַר אַחַר בְּרֵאשִׁית, בְּהֵאֵי רֵאשִׁית רָזָא
 דְּנִקּוּדָא עִילָאָה, בְּרֵא בְּרֵא אֱלֹהִים, בְּחִילָא
 דְּהֵאֵי נִקּוּדָה, נִבְּקוּ אֲתוּוֹן, וְאַצְטִירוּ בְּתִיקוּנֵיהוּ.
 לְמַחְוֵי רָזָא דְּגוּפָא בְּשִׁיפִין יְדִיעֵן, בְּלֵא נִפְשָׁא.
 וּבְגִין כֶּךָ פְּתִיב בְּרֵא, בְּגִין דְּלֵא נִבְּק נִפְשָׁא
 לְגוּפָא לְקִימָא בְּקִימִיה.

בֵּינָן דְּאַתְעֵר נִקּוּדָה עִילָאָה, גּוּ עֲלֵמָא דְּאַתֵּי,
 לְאַפְקָא נִקּוּדֵי נִפְשָׁא, בְּדִין פְּתִיב, (שם x
 ד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, אֲתַנְהִירוּ אֲתוּוֹן בְּנִקּוּדֵי,
 דְּאַיִנוּן נִפְשָׁא.

אֹר, דָּא נִקּוּדָה קְדָמָאָה, דְּנִהִיר מִגּוּ תְּהִיא
 נִקּוּדָה עִילָאָה סְתִימָא, דְּסִתִּים וְלֵא יְדִיעֵ.
 נִקּוּדָה דָּא, דְּנִהִיר מִגּוּ תְּהִיא סְתִימָא דָּא, נִקּוּדָה
 דְּאַיְקָרֵי חוּלָם, דְּנִהִיר לְעִילָא עַל כָּל אֲתוּוֹן, בְּגִין
 יְקָרָא דְּנִקּוּדָה סְתִימָא.

 לשון הקודש

בֵּינָן שְׁהֲתַעֲרַרְהָ הַנִּקּוּדָה הָעֲלִיּוֹנָה לְתוּדָ
 הָעוֹלָם הַבָּא, לְהוֹצִיא אֶת הַנִּקּוּדוֹת שֶׁל
 הַנִּפְשׁ, אֲזַ כְּתוּב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר,
 הוֹצִירוּ הָאוֹתִיּוֹת בְּנִקּוּדוֹת, שְׁהֵן הַנִּפְשׁ.
 אֹר, זֶה הַנִּקּוּדָה הַרְאֵשׁוֹנָה, שְׁמֵאִירָה
 מִתּוּדָ הַנִּקּוּדָה הַיְהִיא הַסְתוּמָה הָעֲלִיּוֹנָה,
 שְׁנִסְתַּרְתָּ וְלֹא יְדוּעָה. הַנִּקּוּדָה הַזֶּה מֵאִירָה
 מִתּוּדָ הַסְתוּמָה הַזֶּה, הַנִּקּוּדָה שְׁנִקְרָאת

וְלֹא הָיָה בָּהֶם קִיּוּם.
 דְּבַר אַחַר בְּרֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית הַזֶּה סוּד
 הַנִּקּוּדָה הָעֲלִיּוֹנָה. בְּרֵא אֱלֹהִים, בְּכַח
 הַנִּקּוּדָה הַזֶּה יֵצְאוּ הָאוֹתִיּוֹת וְהַצְטִירוּ
 בְּתִקּוּנָם, לְהִיּוֹת סוּד הַגּוּף בְּאַיְבָרִים
 יְדוּעִים, כְּלֵי נִפְשׁ. וּמִשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב בְּרֵא,
 מִשׁוּם שְׁלֵא יֵצְאָה נִפְשׁ לְגוּף לְעַמֵּד
 בְּקִיּוּמוֹ.

וּבְגִין דְּאַתּוּן כּוֹלְהוּ, אֶתְכַנְשׁוּ בַּחֲמִשׁ מְאָה פְּרָסִי
 דְּעֵלְמָא דְאַתִּי, נְהִיר נְקוּדָה דָּא חֲמִשׁ
 זְמַנִּין. וְרָזָא דָּא, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר. וַיְהִי אֹר.
 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין
 הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם.

יְהִי אֹר דָּא נְקוּדָה חוֹלָם ו. וַיְהִי אֹר, דָּא נְקוּדָה
 אַחְרָא דְאַקְרִי שְׂרָק. וּבְגִין דְּנְקוּדָה קַדְמָאָה
 דְּאַיְקְרִי חוֹלָם, נְהִיר לְעֵילָא, וְעַד דְּלֹא אֶתְמַשְׁךְ
 לְאַנְהָרָא לְתַתָּא, הָוָה סְתִים. בִּיּוֹן דְּאַתְמַשְׁךְ נְהִיר
 גּוֹ אֲמַצְעִיתָא, בְּרָזָא דְשְׂרָק ו. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת
 הָאֹר כִּי טוֹב, דָּא חֲרָק. כִּד נְהִיר לְתַתָּא.

**בְּזַמְנָא דְנִפְקוּ נְקוּדִין לְאַנְהָרָא לְגוּפָא, אֹר
 קַדְמָאָה דְאַיְהוּ חוֹלָם, נְהִיר לְעֵילָא,**

לשון הקודש

זו נקודה אחרת שנקראת שורק. משום שהנקודה הראשונה שנקראת חולם מאירה למעלה, וטרם שנמשכה להאיר למטה, הייתה סתומה. ביון שנמשכה מאירה תוך האמצע, בסוד של שורק ו. וירא אלהים את האור כי טוב - זו חרק, כשמאירה למטה.

בזמן שיעאו הנקודות להאיר לגוף, האור הראשון שהוא חולם מאיר למעלה, והתישב בראש הגוף, ונתן אור

חולם, שמאירה למעלה על כל האותיות, בשביל הכבוד של הנקודה הסתומה. ומשום שכל האותיות התבססו בחמש מאות פרסאות של העולם הבא, מאירה הנקודה הזו חמש פעמים. וזה סוד ויאמר אלהים יהי אור. ויהי אור. וירא אלהים את האור כי טוב. ויבדל אלהים בין האור ובין החושך. ויקרא אלהים לאור יום.

יהי אור - זו נקודה חולם ו. ויהי אור -

וְאֶת־יֹשֵׁב בְּרִישָׁא דְגּוֹפָא, וְיַהִיב נְהִירוֹ לְכָל
רִישָׁא: לְאַנְפִּין. לְעֵינִין. לְנְהִירוֹ דְרִישָׁא, לְכָל
תִּיקוּנֵי רִישָׁא.

וְשָׂרְק שְׂאֵרֵי בְּאַמְצֵיתָא, וְזֶה־רַחֲדָשׁ נְהִירוֹ לְקִיּוּמָא
דְגּוֹפָא מִמְרָאָה מְתַנְיוּ וּלְמַעְלָה, בְּכָל
רְזִין דִּילִיָּה.

חֶרֶק שְׂאֵרֵי לְתַתָּא, וְיַהִיב נְהִירוֹ וְקִיּוּמָא מִמְרָאָה
מְתַנְיוּ וּלְמַטָּה, בְּכָל תִּיקוּנֵין וְרְזִין דִּילִיָּה.
בְּדִין וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר בִּי טוֹב.

כִּד אֶתְתַּקֵּן גּוֹפָא דְאַתְוֹן בְּאַלִּין נְקוּדִין, בְּדִין
בְּתִיב, (שם) וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין
הַחֲשֵׁךְ. לְעוֹלָם הַבְּדִלָּה בְּדְרוּעָא דְשְׂמַאלָא, דְאִית
בֵּיה חֲשֵׁךְ. וְאַנְהִיר בְּנְקוּדַת סְגוּל, לְאַנְהָרָא מִגּו
חֲשׂוּכָא לְלוֹאֵי.

 לשון הקודש

בי טוב.

בְּשִׁתְּתֵיקוּן הַגּוֹפּ שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ
בְּנְקוּדוֹת הִלְלוּ, אֲזִי כְּתוּב וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים
בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֲשֵׁךְ. לְעוֹלָם הַבְּדִלָּה
בְּדְרוּעַ שְׂמַאל, שְׁיֵשׁ בּוֹ חֲשֵׁךְ. וּמְאִיר
בְּנְקוּדַת סְגוּל, לְהָאִיר מִתּוֹךְ הַחֲשֵׁכָה
לְלוֹאִים.

לְכָל הָרֵאשׁ: לְפָנִים, לְעֵינִים. לְאֹר

הָרֵאשׁ, לְכָל תִּיקוּנֵי הָרֵאשׁ.

וְשׂוֹרְק שְׂרׁוּיָה בְּאַמְצֵעַ, וְזֶה־רַחֲדָשׁ הָאֹר
לְקִיּוּם הַגּוֹפּ מִמְרָאָה מְתַנְיוּ וּלְמַעְלָה,
בְּכָל הַסּוּדוֹת שְׁלוֹ.

חֶרֶק מִתְחִיל לְמַטָּה, וְנוֹתֵן אֹר וְקִיּוּם
מִמְרָאָה מְתַנְיוּ וּלְמַטָּה, בְּכָל הַתִּיקוּנִים
וְהַסּוּדוֹת שְׁלוֹ. אֲזִי וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם, דָּא נְקוּדַת צִרִי,
דְּאֲנַהִיר וְאֲתִישָׁב בְּדְרוּעָא יְמִינָא, וְאֲתִקִּין
לִיה בְּכָל תִּיקוּנָיו.

וְכַד נּוֹקְבָא אֲתִדְבַקַת בְּיְמִינָא וּשְׂמָאלָא,
וְאֲתִיחִיבַת בִּינֵיהוּ, אֲתִדְבַקוּ בָּהּ תִּרִין נְקוּדִין
אֲלִין צִרִי וְסַגּוּל. בְּקִיּוּמָא וְהַפּוּכָא אַחְרָא, דְּלֹא
מִתִּישָׁבֵן בָּהּ הָכִי. צִרִי אֲתַהֲפֵךְ וְאֲנַהִיר בָּהּ
בְּדִיוֹקְנָא אַחְרָא, בְּלֹא יִישׁוּבָא בְּדְכוּרָא, וְאִיהוּ
שָׁבָא. וְסַגּוּל אֲתַהֲפֵךְ וְאֲנַהִיר בָּהּ בְּדִיוֹקְנָא אַחְרָא,
וְאִיהוּ שָׂרְק דְתִלַּת נְקוּדִין. וְלֹאֲחֻזָּא חֲבִיבוּ
דְּדְכוּרָא לְגַבֵּי נּוֹקְבָא, אִיהוּ וְאִיהִי כּוּלָּא חַד, לְזַמְנִין
דְּאֲנַהִיר בָּהּ דְּכוּרָא. מִחֲכָא אֲתַפְּשָׁטוּ נְקוּדֵי לְכָל
שְׂאָר שְׂיִיפִין דְּאֲתוּון בְּגוּפָא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם (שם ה'), דָּא
נְקוּדַת פִּתְחָא. פְּשִׁיטוּ דְנַהִירוּ דְּאֲנַהִיר

לשון הקודש

הזכר, והוא שבא. וסגול מתהפך ומאיר
בה בדיוקן אחר, והוא שורק של שלש
נקודות. ולהראות את חביבות הזכר
לנקבה - הוא והיא הכל אחד, לפעמים
שמאיר בהם הזכר. מכאן התפשטו
הנקודות לכל שאר האיברים של
האותיות בגוף.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם -

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם - זו נקדת צרי,
שְׂמָאִירָה וּמִתִּישָׁבַת בְּזוּרַע יְמִין,
וּמִתְקִינָה אוֹתוֹ בְּכָל תִּיקוּנָיו.

וּבְשִׁחְזָקָבָה נְדַבְקַת בְּזַמִּין וּבְשִׂמְאֵל
וּנְתַנְתָּ בִּינֵיהוּ, נְדַבְקִים בָּהּ שְׁתֵּי הַנְּקוּדוֹת
הַלְלוּ צִרִי וְסַגּוּל, בְּקִיּוּם וְהַפּוּךְ אַחְרָא,
שְׂאִין מִתִּישָׁבִים בָּהּ בָּהּ. צִרִי מִתַּהֲפֵךְ
וּמֹאִיר בָּהּ בְּדִיוֹקְנָא אַחְרָא, בְּלִי יִשׁוּבָא כְּמוֹ

בְּסִטְרָא דְדְכוּרָא, בְּסִטְר שְׂמַאלָא, וְאַנְהִיר לְהַהוּא
 סִטְרָא, וְהַשְׁתָּא אֶתְחַלִּיפוּ, וְאַתְּכַלְלוּ יְמִינָא
 בְּשְׂמַאלָא, וְשְׂמַאלָא בְּיְמִינָא.

מִיָּם אִיהוּ לְיְמִינָא, בְּרִזָּא דְהַהוּא נְקוּדָה דְאַנְהִיר
 בָּה צִירִי, בְּסִטְרָא דָּא דְיְמִינָא, אֶתְפְּלִיגוּ תְרִין
 מִיָּמִין, וְהָא אֻקְיָמְנָא. וּבְגִין כְּךָ, צִירִי תְרִין נְקוּדִין
 מִתְיַשְׁבֵּן לְקַבִּיל תְרִין מִיָּמִין, חַד לְעֵילָא וְחַד
 לְתַתָּא, כְּמָה דְאַתְחִיזִי בְּנְקוּדַת שְׂבָ"א.

לְבַתֵּר, בִּיזָן דְאַתְנַהִיר הַאי רְקִיעַ, דְאִיהוּ נְקוּדָה
 דְאִיקְרִי פִתְחָא, עָאל הַאי נְקוּדָה בִּין
 נְקוּדָה לְנְקוּדָה דְצִירִי, בִּין מִיָּם לְמִיָּם, וְאַפְרִישׁ
 בִּינֵיהוּ, וְנָטִיל לֹון לְגַבִּיחָא. וּבְדִין מִיָּם לְסִטְר
 שְׂמַאלָא בְּנְקוּדַת פִּתְחָא. וְעַל רִזָּא דָּא, (דְבָרִים כח)
 יִפְתַּח ה' לְךָ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב וְכוּ', לְתַת מְטֵר
 וְכוּ', דְהָא מִיָּם מְסִטְרָא דְפִתְחָא אֵינֹון.

לשון הקודש

מִיָּמִין, כַּנְגַד שְׁנַיִם, אֶחָד לְמַעְלָה וְאֶחָד
 לְמַטָּה, כְּמוֹ שְׁנַרְיָא בְּנְקוּדַת שְׂבָ"א.
 אַחַר כְּךָ, בִּיזָן שְׂהַאִיר הַרְקִיעַ הַזֶּה,
 שְׁהִיא הַנְקוּדָה שְׁנַקְרָאת פִּתְחָא, נְכַנְסַת
 הַנְקוּדָה הַזֶּה בִּין נְקוּדָה לְנְקוּדַת הַצִּירִי בִּין
 מִיָּם לְמִיָּם, וּמְפָרִידָה בִּינֵיהֶם, וְנוֹטְלַת
 אוֹתָם אֵלֶיהָ. וְאִזּוּ הַמִּיָּם לְצַד הַשְּׂמַאל
 בְּנְקוּדַת פִּתְחָא. וְעַל הַסּוּד הַזֶּה (דְבָרִים כח)

זו הנקודה פתח. התפשטות האור
 שמאיר בצד הזכר, בצד השמאל, ומאיר
 לאותו הצד, וכעת התחלפו ונכללו
 הימין בשמאל, והשמאל בימין.
 המים הם לימין, בסוד אותה הנקודה
 שמאיר בה צירי, בצד זה של הימין,
 נחלקו שני סוגי מימות, והרי בארנו
 ומשום כך, צירי שתי נקודות מתישבים

תוֹ אֶת־פֶּשֶׁט רִקִיעַ מִסְטָרָא דְיָמִינָא, וְעָאֵל בְּסִטְר
שְׁמָאֵלָא, בֵּין נְקוּדַת סָגוּל וְאֶת־עֵבִיד קָמִין.
וְעָאֵל בְּדִין שְׁמָאֵלָא בְיָמִינָא, וְאֶת־כְּלִיל דָּא בְּדָא,
יָמִינָא בְּשְׁמָאֵלָא וְשְׁמָאֵלָא בְיָמִינָא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם (בראשית א ט), לְעֵילָא
בְּתִיב מַיִם חָמֵשׁ זְמַנִּין. יְהִי רִקִיעַ בְּתוּךְ
הַמַּיִם. וְיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם. וַיִּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם
וְכוּ'. וּבֵין הַמַּיִם. הָא חָמֵשׁ זְמַנִּין מַיִם, לְקַבִּיל תְּרִין
נְקוּדִין דְּאֵינוּן חָמֵשׁ, צְרִי וְסָגוּל. צְרִי תְּרִין, וְסָגוּל
תְּלָתָא, הָא חָמֵשׁ אֵלִין מִתְיַשְׁבֵּן בְּיָמִינָא וְשְׁמָאֵלָא.

נּוֹקְבָא עֲאֵלַת בֵּין יָמִינָא וְשְׁמָאֵלָא, וּמְקַבְּלָא
לְאֵלִין נְקוּדִין, לְמִיּהָב לָהּ דְּעֵתָא
בְּשְׁלִימוֹ. וְלֹא מִתְיַשְׁבֵּן בֵּיהּ חֲבִי, וּמִתְחַפְּכֵן בֵּיהּ

לשון הקודש

מַיִם חָמֵשׁ פְּעָמִים: יְהִי רִקִיעַ בְּתוּךְ הַמַּיִם.
וְיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם. וַיִּבְדֵּל בֵּין
הַמַּיִם כּוּ'. וּבֵין הַמַּיִם. הִנֵּה חָמֵשׁ פְּעָמִים
מַיִם, כְּנֻגַד שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שְׁהֵן חָמֵשׁ, צְרִי
וְסָגוּל. צְרִי שְׁתֵּים, וְסָגוּל שְׁלֹשׁ. הִנֵּה
חָמֵשׁ אֵלֶּה מִתְיַשְׁבּוֹת בְּיָמִין וּבְשְׁמָאֵל.
הַנְּקַבֵּה נְכַסֵּת בֵּין הַיָּמִין וְהַשְּׁמָאֵל,
וּמְקַבֵּלַת הַנְּקוּדוֹת הַלְלוּ, לְתַת לָהּ דְּעֵת
בְּשְׁלֵמוֹת. וְלֹא מִתְיַשְׁבִּים בּוֹ כְּדָ,

יִפְתַּח ה' לְךָ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב וְכוּ', לְתַת
מִטְר וְכוּ', שְׁהָרִי הַמַּיִם הֵם מִצַּד שֶׁל
פְּתַח.

עוֹד הִתְפַּשֵּׁט רִקִיעַ מִצַּד הַיָּמִין, וּנְכַנֵּם
בְּצַד שְׁמָאֵל בֵּין נְקוּדַת סָגוּל, וְנַעֲשֶׂה
קָמִין. וְאִזּוּ נְכַנֵּם הַשְּׁמָאֵל בְּיָמִין, וּנְכַלְלִים
זֶה עִם זֶה – הַיָּמִין בְּשְׁמָאֵל, וְהַשְּׁמָאֵל
בְּיָמִין.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם. לְמַעַלָּה כְּתוּב

בְּאֶרֶח קָלִיל. צִירִי, אֶתְהַפֵּךְ בָּהּ לְנִקְוֹדָה שְׂבָא,
בְּאֶזְרַח קָלִיל. סָגוּל, אֶתְהַפֵּךְ בָּהּ לְנִקְוֹדָה שׁוּרֶק
בְּאֶזְרַח קָלִיל. (ד' ז ע"ב)

וְלַעֲזוּלָם אֶתְתָּא דַּעְתָּה קָלִיל עֲלֵהּ, דִּהָא לָּא
יְכִילוּ לְאַתֵּי־שְׂבָא בָּהּ לְמַהוּי בָּהּ דַּעְתָּה
שְׁלִים, בְּמָה דְאֵינון לְעֵילָא. אֶלָּא אֶהְדְּרוּ בָּהּ
בְּאֶזְרַח קָלִיל, וְאַשְׁתַּכַּח דַּעְתָּה קִלָּה עֲלֵהּ. בְּמָה
דְאֵינון תִּרְיוֹן נְקוּדֵי צִירִי סָגוּל אֵינון חֲמִשׁ, אוּף הָכִי
בָּהּ שְׂבָא שְׁרַק אֵינון חֲמִשׁ, אֲבָל בְּלֵא יִישׁוּבָא כְּלָל.

יְקוּוּ הַמַּיִם, אֵינון חֲמִשׁ כּוּלְהוּ, אֲזֵלִין לְנִקְוֹדָה
חֲדָא, דְאֵיהִי נְקוּדַת שׁוּרֶק, דְקִיִּמָּא תַחֲזוּת
רְקִיעַ, קַמְזִין. כָּל אֵינון מִזִּין דִּהָא סְטָרָא, וְהָאִי
סְטָרָא, וְכָל אֵינון חֲמִשׁ נְקוּדִין מִתֵּי־שְׂכָן בְּהָאִי
נְקוּדָה. וְדָא אֶתֵּי־שִׁבְתָּ, וְנִהִיר לְבְרִית קְדִישָׁא

לשון הקודש

וסגול הן חמש, אף כף בה שְׂבָא שׁוּרֶק
הן חמש, אֲבָל כְּלִי יִשׁוּב כְּלָל.
יְקוּוּ הַמַּיִם, כָּל אוֹתָן הַחֲמִשׁ, לְנִקְוֹדָה
אֶחָת, שֶׁהִיא נְקוּדַת שׁוּרֶק, שְׁעוּמְדַת תַּחַת
הַרְקִיעַ, קַמְזִין. כָּל אוֹתָם הַמַּיִם שֶׁל הַצַּד
הַזֶּה, וְהַצַּד הַזֶּה, כָּל אוֹתָן חֲמִשׁ הַנְּקוּדוֹת
מִתֵּי־שְׂכָנוֹת בְּנִקְוֹדָה הַזֹּאת. וְזוֹ מִתֵּי־שִׁבְתָּ
וּמְאִירָה לְבְרִית הַקְּדוּשָׁה שְׂבִיבָכָר, וְאֵת

וּמִתְהַפְּכִים כּוּ בְּדֶרֶךְ קִלָּה. הַצִּירִי מִתְהַפֵּךְ
בָּהּ לְנִקְוֹדָה שְׂבָא בְּדֶרֶךְ קִלָּה. הַסָּגוּל
מִתְהַפֵּךְ בָּהּ לְנִקְוֹדָה שׁוּרֶק בְּדֶרֶךְ קִלָּה.
וְלַעֲזוּלָם אֶשֶׁה דַּעְתָּה קִלָּה עֲלֵיהָ, שֶׁהִיא
לֹא יְכִילוּ לְהִתִּישֵׁב בָּהּ, שֶׁתִּהְיֶה בָּהּ
דַּעְתָּה שְׁלֵמָה, כְּמוֹ שֶׁהֵם לְמַעְלָה. אֶלָּא
חֲזָרוּ בָּהּ בְּדֶרֶךְ קִלָּה, וְנִמְצְאוּ דַּעְתָּה
קִלָּה עֲלֵיהָ. כְּמוֹ שֶׁאוֹתָן שְׁתֵּי נְקוּדוֹת צִירִי

דְּבַדְכוּרָא. וְכָל נְהוּרָא דְחַמִּישׁ נְקוּדִין כּוּלְהוּ
יְרִית דָּא.

כִּיּוֹן דְהֵאֵי יְרִית כּוּלְהוּ, כְּדִין אֲתַנְהִירַת נוּקְבָא,
לְמַעַבְד פִּירִין וְאִיבִין. דְכְתִיב, (שם יא) תְדַשֵּׂא
הָאָרֶץ דְשָׂא וּגו'. בְּחִילָא דְהֵאֵי נְקוּדָה דְקִיּוּמָא
לְתַתָּא, דְעָבִיד בְּה פִירִין וְאִיבִין.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם (שם יד),
דָּא נְקוּדַת חֲטָף קַמִּין, דְנְהִיר נְהִירוֹ,
כְּגוּוּנָא דְהֵהוּא אֹזר קְדַמָּאָה, נְקוּדַת חֲלָם. וְעַל דְלֹא
אֲנְהִיר בִּישׁוּבָא, כְּגוּוּנָא דִילִיָּה, אִיהוּ מְאֹרֶת חֲסַר,
דְלֹא נְהִיר בִּישׁוּבָא, כְּגוּוּנָא דְחֲלָם אֶף עַל גַּב
דְקִיּוּמָא כְּגוּוּנָא דִילִיָּה.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְעוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה (שם
ט), דָּא אִיהוּ, בְּרָזָא דְנְקוּדַת שְׁבִ"א סְגוּ"ל.
דְהֵא סְגוּ"ל אֲתַכְּלִיל מִיּוֹן בְּאַשָּׂא. רַחֲשִׁין רַחֲשִׁין

לשון הקודש

השמים - זו נקודת חטף קמין, שמאירה
אור כמו אותו האור הראשון, נקודת
החולם. ועל שלא מאיר בישוב כמוהו,
מארת חסר הוא, שלא מאיר בישוב כמו
שהחולם, אף על גב שעומדת בגון שלו.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְעוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ
חַיָּה - זהו בפסוק של נקודת שְׁבִ"א סְגוּ"ל,

כל האור של כל חמש הנקודות זה יורש.
כִּיּוֹן שְׂוָה יוֹרֵשׁ אֶת כָּלָם, אֹז מְאִירָה
הַנְּקֻבָּה לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְתוֹלְדוֹת, שְׁכַתוּב
תְדַשֵּׂא הָאָרֶץ דְשָׂא וּגו'. כַּכֵּן הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת
שְׁעוּמְדַת לְמַטָּה, שְׁעוּשָׂה בְּה פְּרוֹת
וְתוֹלְדוֹת.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרַקִּיעַ

דַּהֲהוּא נַפְשׁ חַיָּה, הֵהוּא דַעְתָּא דַּאֲתִיְהִיב לָהּ
מִתְרִין סְטְרִין, אִיהוּ קִלְה עֲלֵהּ, וְדַא אִקְרִי שְׂרַץ
דַּנְּפֵשׁ חַיָּה, רְחִישׁוּ דְרַחֲשׁ וְאִזִּיל בְּכַל נְקוּדֵי.

וְתַא חַיָּו, שְׂבָ"א אִיקְרִי (ישעיה טז ה) מְהִיר צֶדֶק, וְהָכִי
אִיהוּ. וּבְגִין כֶּךָ אִיקְרִי נַפְשׁ דַּהֲהוּא חַיָּה,
שְׂרַק דַּתְלַת נְקוּדִין. בְּשַׁעְתָּא דַּאֲת ו' אֶסְתַּלַּק מִינָהּ,
אֶפִּיקַת דַּעְתָּא וְהֵהוּא דַּנְּטַלָּה מִגּוֹ עֵילָא, כְּמַא
דַּאֲתַמַּר, וּבַאֲתֵרִיָּה דַּאֲת ו', אֶפִּיק שְׂרַק, וְהָכִי אִיהוּ
בְּכַל אֲתֵר.

וְעַל דָּא, נְקוּדֵי כּוּלְהוּ קַיִימִין לְאַנְהָרָא לְאַתְנוּן,
כְּעוּבְדָּא דְשָׁמַיָּא וְאַרְעָא וְכַל עֲלָמִין כּוּלְהוּ.
וְלִית קִיּוּמָא וּנְהִירוּ לְכַל אֲתְנוּן, בַּר בְּנֵהִירוּ דַּנְּקוּדֵי,
וְכוּלָּא אֲתַמְסַר בְּרוּזָא דְאוּרִיִּיתָא בְּסִינֵי. וְהָכִי אִיהוּ
בְּרוּזָא דְלַעִילָא, וְכַלָּא תִיקוּנָא דְאַדָּם, כְּמַה דַּאֲתַמַּר.

לשון הקודש

מִסְתַּלְקַת מִמֶּנָּה, מוּצִיָּאָה דַּעַת אוֹתָהּ
שְׁנַטְלָה מִתּוּךְ לְמַעְלָה, כְּמוֹ שְׁנַטְבָּאָר,
וּבְמִקּוּמָה שֶׁל הָאוֹת ו' מוּצִיָּא שׁוּרְק, וְכֶךָ
הוּא בְּכַל מְקוּם.

וְעַל זֶה כָּל הַנְּקוּדוֹת עוֹמְדוֹת לְהָאִיר
לְאוֹתִיּוֹת, כְּמַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וְאַרְץ וְכַל
הָעוֹלָמוֹת כְּלָם. וְאִין קִיּוּם וְאוֹר לְכַל
הָאוֹתִיּוֹת, רַק בְּאוֹר הַנְּקוּדוֹת, וְהַכֵּל נְמַסַּר
בְּסוּד שֶׁל הַתּוֹרָה בְּסִינֵי. וְכֶךָ הוּא בְּסוּד

שְׁהָרֵי סְגוּלֵי נְכַלְלִים תַּמִּים בְּאֵשׁ.
שׁוּרְצִים שְׂרַץ שֶׁל אוֹתָהּ נַפְשׁ חַיָּה, אוֹתָהּ
הַדַּעַת שְׁנַטְנָה לָהּ מִשְׁנֵי צַדִּדִים, הִיא
קִלְה עֲלֵיהּ, וְזֶה נִקְרָא שְׂרַץ שֶׁל נַפְשׁ חַיָּה,
הַשְׂרַץ שְׁשׁוּרִץ וְיוּצֵא וְהוֹלֵךְ בְּכַל
הַנְּקוּדוֹת.

וּבַא רְאָה, שְׂבָ"א נִקְרָא מְהִיר צֶדֶק, וְכֶךָ
הוּא. וּמִשּׁוּם כֶּךָ נִקְרָא נַפְשׁ הַחַיָּה הִיא
שׁוּרְק שֶׁל שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת. בְּשַׁעַת שְׁהָאוֹת ו'

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
 כְּדְמוֹתֵנוּ (בראשית א כו), כְּתִיב (תהלים לו כג) מִה'
 מִצְעָדֵי גֶבֶר בּוֹנְנוּ וְדַרְכּוֹ יִחְפֹּץ. תָּא חַיִּי, כִּד פְּרָא
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא עֵילָאָה וְעֲלֵמָא תַתָּא,
 כּוּלָּא בְּדִיוקְנָא חֲדָא הֵוָה, לְמַחְוֵי דָּא פְּגוּנָא דְדָּא.
 בְּשַׁעְתָּא דְּבַעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַבְרֵי אָדָם
 לְתַתָּא, בַּעָא לְמַעְבַּד לִיהּ פְּגוּנָא דְתַרִּין עֲלָמִין.

וְכָל רִזּוּן דְלַעִילָא וְתַתָּא, כְּלָא אִיהוּ בְּאָדָם.
 גּוּלְגַלְתָּא דְרִישָׁא דְקַיִמָּא עַל גּוּפָא, אִיהוּ
 בְּרִזָּא דְעֲלֵמָא עֵילָאָה, בְּאִינוּן תִּיקוּנֵין דְרִישָׁא. גּוּפָא
 אִיהוּ בְּרִזָּא דְגּוּפָא, דְקַיִמִין בְּרִזּוּן בְּשַׁיִפִּין יְדִיעֵן
 תַּחֲזוּת הַאי רִישָׁא. יְרַכִּין וְרַגְלִין, כּוּלָּא בְּדַרְגִּין
 דְלַתַתָּא, כְּדָקָא חַיִּי לִיהּ לְמַחְוֵי פְּגוּנָא דְלַעִילָא.
 כָּל דִּיוקְנֵין עֵילָאִין וְתַתָּאִין, כּוּלְהוּ חֲקִיק קוּדְשָׁא

לשון הקודש

למטה, רצה לעשות אותו כמו שני
 העולמים.

וְכָל הַסּוּדוֹת שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה, הַכֹּל הוּא
 בְּאָדָם. הַגְּלַגְלַת שֶׁל הָרֵאשׁ שְׁעוּמַדַּת עַל
 הַגּוּף הִיא בְּסוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, עִם אוֹתָם
 הַתְּקוּנִים שֶׁל הָרֵאשׁ. הַגּוּף הוּא בְּסוּד שֶׁל
 גּוּף, שֶׁהַדְּרָגוֹת עוֹמְדוֹת בְּאִבְרֵים יְדוּעִים
 תַּחַת הָרֵאשׁ הַזֶּה. הִירְכִים וְהַרְגְּלִים, הַכֹּל
 בְּדַרְגּוֹת שֶׁלֹּמַטָּה, כְּרֵאוּי לֹא לְהִיּוֹת כְּמוֹ

שְׁלֹמֶעֱלָה, וְהַכֹּל תְּקוּן שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ
 שְׁנַת־בָּאָר.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
 כְּדְמוֹתֵנוּ (בראשית א. כ). כְּתוּב (תהלים לו) מִה'
 מִצְעָדֵי גֶבֶר בּוֹנְנוּ וְדַרְכּוֹ יִחְפֹּץ. בֵּא וּרְאֵה,
 כְּשֶׁבְּרָא הַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן וְהָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, הַכֹּל הָיָה
 בְּדִיוקָן אֶחָד, שִׁיְהִיָּה זֶה כְּמוֹ זֶה. בְּשַׁעָּה
 שֶׁרָצָה הַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אָדָם

בְּרִיךְ הוּא בְּאָדָם, לְמַחְוֵי אֵיהוּ שְׁלִים בְּכוֹלָא.

תָּא תַּוּי, מַה' מַצְעָדֵי גֵבֵר בּוֹנְנֵוּ, כִּד קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעֵי בֵּיהּ בְּבֵר נֶשׁ, כֹּל צְעָדֵי
וְכָל אוֹרְחֵי אֵינְהוּ מִתְתַּקְּנֵן קַמֵּיהּ, וְאֵיהוּ מִתְקַן
לְהוּ כֹּל חַד וְחַד בְּדַקָּא יְאוּת. וְדַרְכוֹ יַחְפָּץ, אֲפִילוּ
בְּמִילֵי דְעֵלְמָא.

תַּוּי. מַה' מַצְעָדֵי גֵבֵר בּוֹנְנֵוּ, אִי בֵר נֶשׁ יִשְׁוֵי
דְעֵתִיהּ וְרַעוּתִיהּ וְלַבִּיהּ לְגַבֵּי מַלְכָּא קַדִּישָׁא,
לְמַתְדָּ בְּתֵר אוֹרְחִיהּ דְּאֵיהוּ עֵבִיד. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא אֶתְרַעֵי בֵּיהּ, כְּאִילוּ הוּא דִּילִיהּ מִפְּשׁ.

בְּשַׁעֲתָא דְנַפְקוּ אֶתְוֹן מִגּוֹ רְזָא עִילָאָה, כְּמָא
דְּאֶתְמַר, וְאֶתְגַּלִּימוּ, וְאֶצְטִיירוּ בְּדִיוֹקְנָא
דְּאָדָם. לְבַתֵּר נַפְקוּ נְקוּדֵי, וְאֶנְשִׁיב בְּהוּ רִוְחָא
דְּתַוּי, וְאֶתְקַיְיְמוּ אֶתְוֹן, כְּבֵר נֶשׁ דְּקָאִים עַל רַגְלֵי
בְּקִיּוּמָא דְרִוְחָא.

לשון הקודש

עוֹד, מַה' מַצְעָדֵי גֵבֵר בּוֹנְנֵוּ – אִם אָדָם
יִשִּׁים דְעֵתוֹ וְרַצוֹנוֹ וְלִבּוֹ לְמַלְכָּד הַקְּדוּשׁ,
לְלַכְתּ אַחַר דְּרַכְיוֹ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְרַצֶּה בּוּ, כְּאִלוּ הוּא שְׁלוֹ
מִפְּשׁ.

בְּשַׁעֲתָא שִׁינְאוּ הָאוּתִיּוֹת מִתּוֹךְ הַסּוּד
הָעֲלִיּוֹן, כְּמוֹ שְׁנַתְּבָאָר, וְהִתְגַּלְמוּ
וְהֶצְטִירוּ בְּדַמּוֹת שֶׁל אָדָם, אַחַר כֵּן יֵצְאוּ

שְׁלֹמֵעֵלְהּ. כֹּל הַדְּמִיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת
וְהַתְּתוֹנוֹת, אֵת כָּלֵם חֲקַק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּאָדָם, שִׁיחִיָּהּ הוּא שְׁלֵם בְּכֹל.

כֵּא וְרָאָה, מַה' מַצְעָדֵי גֵבֵר בּוֹנְנֵוּ,
כְּשֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַצֶּה מִהָאָדָם, כֹּל
אֲעָדֵי וְכֹל דְּרַכְיוֹ הֵם מִתְקַנִּים לְפָנָיו,
וְהוּא מִתְקַן אוֹתָם כֹּל אַחַד וְאַחַד כְּרָאוּי.
וְדַרְכוֹ יַחְפָּץ, אֲפִילוּ בְּדַבְרֵי הָעוֹלָם.